

Dato: 14.11.2011
Vår ref. DM: 96469

Høringssvar til NOU 2011:10 «I velferdssamfunnets venterom»

Norges Blindforbund og Oslo fylkeslag har i flere år arbeidet i forhold til asylsøkere, flyktninger og innvandrere til Norge. Som organisasjon er deler av vårt arbeide også nevnt i rapporten under kapittelet om funksjonshemmede.

Først ønsker vi å berømme utvalget for å ha nevnt funksjonshemmede i rapporten. Altfor ofte ser vi at funksjonshemmede glemmes, senest i rapporten «Bedre integrering» som ikke nevner tiltak i forhold til funksjonshemmede innvandrere med ett ord. Derfor ble vi særdeles glad for å finne et kapittel i en rapport om asylmottak som sier noe om denne gruppen. Vi vil også berømme erkjennelsen om at det eksisterer et betydelig kunnskapsbehov når det kommer til funksjonshemmede i mottak.

Vi ønsker å påpeke det faktum at funksjonshemmede ofte blir noende lenge på mottak. Først kan saksbehandlingen av asylsøknaden ta ekstra lang tid pga behov for innhenting av informasjon. Dersom beboerne i mottak har fått innvilget asyl eller opphold på humanitært grunnlag vil det også oftest ta mange år før beboeren kan bosettes i en kommune. Dette til tross for at det finnes støtteordninger til kommuner for å ta imot funksjonshemmede.

I perioden før svar på søknad, som kan vare i flere år, vil kvoten norskopplæring tidlig være oppbrukt. I tillegg har denne opplæringen lav kvalitet pga manglende tilrettelegging. Beboeren, som da også blir sittende i mange år før han eller hun får bosetting, vil da bli svært isolert i «venterommet».

Norges Blindforbund Oslo tilbyr norskopplæring med samfunnskunnskap. Den er tilrettelagt for blinde-og svaksynte og har et godt renommé blant deltagerne. Også fordi den beskrives positivt i forhold til psykisk helse med å forebygge isolasjon og depresjon.

Utfordringen er imidlertid at deltagerne bor på mottak en eller flere timers reisevei utenfor Oslo og det medfører derfor, for en beboer i mottak, høye reisekostnader i forhold til de økonomiske levevilkår.

For det er også slik at en blind ofte må ha med seg en ledsager for å komme seg fra a til å. Det betyr ofte doble reisekostnader. Her påstås det av UDI å være muligheter for å søke «tilleggsytelser» og det er mottakene som skal være behjelpelige til å søke dette. Vi har likevel fått tilbakemeldinger fra flere medlemmer som har fått avslått en slik hjelp. I hovedsak fra mottakene.

Norges Blindforbund har i tillegg til fylkeslagenes likemannsapparat og Oslos innvandrerguppe og integreringsutvalg også rehabiliteringskurs. Disse er av stor betydning for mennesker som lever med/ opplever synstap. Her lærer man teknikker for mestring i hverdagen enten dette er i forhold til kjøkken eller det å komme seg fra a til å. Disse kursene varer over flere dager og innvilges av NAV. Når beboere blir boende lenge på mottak uten å få kommune og uten rettigheter i forhold til NAV vil man heller ikke kunne starte denne prosessen. "Venterommet" er et venterom i dobbel forstand. Vi vil derfor anbefale at det innføres støtteordninger slik at beboere kan delta på disse kursene etter innvilget opphold og mens man fremdeles bor på mottak.

Norges Blindforbund Oslo mener det er av stor betydning at det opprettes mottaksplasser som er tilrettelagt for blinde-og svaksynte og funksjonshemmede generelt. I hovedsak mener vi det bør legges til Oslo slik at disse vil ha mulighet til å benytte seg av tilrettelagte tilbud og ikke minst ha muligheten til å ha kontakt med et likemannsapparat.

Med vennlig hilsen,

Terje Andre Olsen
Fylkesleder
Norges Blindforbund Oslo

Aina Kaupang
Fylkessekretær
Norges Blindforbund Oslo